

другарь Нисимъ Меворахъ Хаимовъ днесъ е покойникъ. Иновѣрецъ, добъръ български гражданинъ и доблестенъ български войникъ, той преданно изпълни войнишката си клетва и дълга си къмъ Земята, която го роди. Той превзе враже знаме, като **го запази съ** цената на живота си. За тоя неговъ подвигъ, който издигна славата на българската армия, Негово Величество Царя на България го награждава съ войнишко отличие — кръстъ за храбрость отъ първа степенъ и го произвежда въ чинъ фелдфебелъ.

При тия думи той приближи до трупа на героя, закачи на гърдитъ му втория кръстъ за храбрость подъ звуцитъ на народния химнъ и отдаде подобаваща честь.

— Славни юнаци, отъ васъ нищо повече не се иска, освенъ да изпълните съвѣстно и доблестно дълга си къмъ Царя и Родината, както го изпълни фелдфебеля Нисимъ Меворахъ Хаимовъ, предъ героичния духъ на който да колѣничимъ и кажемъ: Слава на дѣлото му! Вѣчна да е паметъта му!

Всички колѣничиха. Музиката засвири погребаленъ маршъ: Тѣлото на героя бѣ спуснато въ гроба, изритъ на височинката, гдето падна достойно и героично.
